

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

ČERVENEC

1993

V květnovém čísle Větrníku jsme oznámili občanům usnesení rady MěÚ ze dne 3.5.93 o soutěži o nejlepší zahrádku či prostranství a okolí domu, balkóny atd. Úkolem byla pověřena komise Životního prostředí ve složení: Doc. MUDr. Dlabal, Josef Vedral, Jaroslav Petruška a Josef Kučera. Na dotaz redakce Větrníku bylo sděleno, že se komise od data

usnesení dosud nesešla!!! Škoda!
Kvetoucí zahrady a záhony, jsou
dlouhými dešti poničeny. Snad je
srpnové sluníčko vzpamatuje a
členové komise budou po dovole-
ných mít konečně oči i pro to,
co je jich náplní - pro životní
prostředí ve Vysokém.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Z dopisu čtenářů na MěÚ.

Pane starosta !

I já musím napsat něco do va-
šeho Větrníku. Máme trápení s
tou poštou. Byla válka a stále
byla pošta Vysoké. Přišel jiný
režim, stále se nic nezměnilo.
Pošta chodí za týden! Já jsem
dostala poštu 29.června, odesla-
ný to bylo Jednotou 23. S tím ne-
souhlasím!!!! A spokojena nejsem.
Důchody chodí pozdě a nemáme od
nich ještě ani karty, jenom na kus
papíru se podepisujeme. Celá ves
je rozzlobená. I Knopovi měli s
tím velikou nepříjemnost. Na Jed-
notě se tomu divili, když já se
tam mám dostavit a ono mě to při-
jde za týden. S tím nesouhlasím.
Když bych měla jít na kremaci,
abych tam nešla za rok. Schůze
o tom nebyla, odsouhlasený to ne-
bylo, tak mě laskavě pane sta-
rosta, řekněte, kdo to teda schvá-
lil??? My si přejeme v tom pořádek,
jáko to bylo dříve.

Do Roztok máme na autobus 4 km.
A nahoru pár kroků. Proč se na
tohle nebral zřetel a kdo k tomu
dal souhlas? Jak to bude vypadat
v zimě?? Co se nikdo do toho ne-
obuje? Každý u nás jenom nadává.
A co balíky, ty není povinna listo-
noška nosit? Jen to uveřejněte ve
Větrníku, jaké má problémy obec
Helkovice.

S pozdravem Pěničková-Helkovice
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

K dopisu pisatelky sdělujeme, že
MěÚ a hlavně starosta města jedná
neúnavně na okrese, na kraji a i
na ministerstvu dopravy o autobu-
sových spojích. Řešeny budou i pro-
blémy s poštou. Podrobnosti přine-
seme v příštích číslech.
oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Přetištěno z Českého deníku
ze dne 14.6.93

STYDÍM SE !

Stydím se do hloubi duše za
všechny, kteří jsou mezi rovny-
mi rovnější. Za všechny ministry
a jejich náměstky, za předsedy
politických stran a jiné promi-
nenty. Denně jsem čekala, jestli
se alespoň jediný z nich ozve, že
odmítá výjimku, která mu byla
ministrem vnitra přiznána. Nestá-
lo se tak a už se asi nestane.
Stydím se za ony poslance, kteří
přivázeli drahé cizí automobily
bez cla, stydím se za federální
poslance, kteří si odsouhlasili
a nechali si vyplatit při odchodu
z Federálního shromáždění na-
kolikaměsíční odstupné, ačkoliv
mnozí z nich měli už v té době
vysoké příjmy se soukromého pod-
nikání. Stydím se za pražské
radní, kteří přijímali vysoké mi-
mořádné odměny za svou práci a
nevšimli si zchátralých ulic a
domů, na jejichž opravu má Praha
minimální a nedostačující finan-
ční prostředky. Stydím se za ty,
kteří dnes prohlašují, že oni se
dobrovolně svých funkcí v různ-
ných konsorciích vzdali, ale za-
pomínají dodat, že tam zůstali
jejich synové, bratři, manželky
a ostatní příbuzní či přátelé.

Stydím se i za sebe, že jsem bez-
výhradně uvěřila větě: "Když ne-
my, tak kdo?" Věřte, že ze mne nemluví
závist nebo jiná nepěkná lidská
vlastnost, ale jen hořkost a ne-
konečný smutek. Všichni my nezná-
mí opět mlčíme, jako jsme mlčeli
za totality. Z pohodlnosti, ze
strachu, z lhostejnosti. Vzpomí-
náte si na rozhovor dvou slámáček
nad mrtvím tulákem z Čapkovy hry
"Ze života hmyzu"? "Co tak lamen-
tuješ, to še náš netýká".
Já si myslím, že pořád platí Ma-
sarykovo "nebát se a nekrást".
Ale zároveň jsem ještě dosud ne-
přestala věřit tomu, že máme v na-
ší politické reprezentaci dosta-
tek takových, kterým patří obdiv
i úcta ke všemu, co již vykonali
a snad ještě vykonají.

a že zvířátka cítí stejnou bolest jako oni. Snad by pomohlo naučit naši mládež nejdříve zdvořile pozdravit. Tato základní slušnost se z našich řad bohužel vytrácí. Potkáváme celé skupiny mládeže, z nichž ani jeden neotevře pusu k pozdravu. Jestli se před svými vrstevníky stydí za slušné vychování nebo prostě k slušnosti vychován není, to nedovedu posoudit, ale potká-li člověk jednotlivce, přece jen se občas zabrumlaného "dobrého dne" dočká. To znamená, že v mnoha rodinách je dbáno toho, aby se děti naučily zdravit, ale časem se uplatní vliv špatné party, kde potom hrubé chování převládne a dobrý vliv solidní rodiny ustupuje. Neostýchejme se připomenout i větším dětem a mládeži, že pozdrav je projevem slušnosti, a to zvláště v malém městě, kde se téměř všichni občané navzájem dobře znají. Vždyť srdečný pozdrav je jeden ze základních znaků dobrých mezilidských vztahů. Pozdraví-li skupina mladých starého člověka, který odpočívá a sem tam podřimuje na lavičce na sluníčku, je málo pravděpodobné, že by se mu pak škodolibě posmívala. Věřte, že slyšet posměšky místo zdvořilého pozdravu z mladých úst je velmi smutné a pro postiženého jistě bolestné. Ano, naučme naše mladé slušně a zdvořile pozdravit a doufáme, že tak bude položen jeden z dobrých základních kamenů pro výchovu čestných a charakterních lidí a bude to i přispěvkem ke zlepšení mezilidských vztahů. Všichni jistě budete se mnou souhlasit, že to naše mladá republika potřebuje, a proto si tedy popřejme "Dobrý den", vážení spoluobčané!

Hanušová

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

O vyjádření ke svému poslaneckému mandátu byl požádán ing. Karel Kellner. Do uzávěrky tohoto čísla jeho zkušenosti a názory jako poslance nedošly. Uveřejníme je až v příštím čísle.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Okénko do historie -

V květnovém čísle Větrníku jste četli, milí čtenáři, o hledaném pokladu v Roprachticích. Článek napsal Michal Jakl a dnes k tomu ještě dodává:

Upozornění lovcům pokladů Roprachtický poklad není radno hledat jindy, než je uvedeno v květnovém Větrníku. P. Krolmus se totiž zmiňuje o tom, že se v Jindrových Boučinách /což je podle M. Stejskala vrch Čertovka, 609 m/... lidé v noci ke sv. Kryštofu na tomto místě modlili. Sv. Kryštof, patron pokladů, prý je má pod svou mocí, protože lidé prostí se k němu modlí a jeho mocí zlý duch musí je přinésti těm, kteří se k němu modlí; ale týž zlý duch /Čert/ prý sobě vždy jednoho za ten přinesený poklad vezme. Je to opravdu nebezpečný způsob získání pokladu.

Je z toho vidět, že nejen dnes ale i před lety byli lidé ochotni obětovat nejen jiné lidi, ale i sebe pro zisk a bohatství. Tito lidé se nebáli poprat ani s vtělným zlem - "černým psem - hlídačem pokladů." Škoda, že dnes je takových lidí, kteří chtějí rychle zbohatnout, mnohem víc, neboť se nedají postrašit ani zákonem ani ďáblem. Vás však varuji před pokoušením vrtkavé štěstěny!

Michal Jakl

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

120 let sboru dobrovolných hasičů ve Vysokém nad Jizerou

1873 - 1993

Historii založení hasičského sboru jste sledovali vážení čtenáři ve 4 pokračováních v minulých číslech Větrníku. Letos uplynulo tedy již 120 let od jeho založení. Pro lepší připomínku několik čísel.
1834 - požár Vysokého, který zničil většinu města: 142 domů, 68 stodol, kostel, faru, v radnici i divadlo
1873 - Jednota Sokol navrhla a slavně městské zastupitelstvo

schválilo "navržený řád hasičský s tím ještě dodatkem, že i pro město zavede hasičský řád, by i občanstvo v spolku se nezúčastnivši, nuceno bylo v pádu ohně ve škodě s odborem hasičským spolupůčinkovali."

1984 - dokončena a do provozu dána - nová veliká hasičská zbrojnice, veliký krásný objekt, společensky důležitý pro celou veřejnost. Členové bezplatně odpracovali 9.000 hodin.

Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci - bylo heslem SDH

P O Z V Á N K A

na oslavy 120 let trvání sboru
dobrovolných hasičů ve Vysokém
nad Jizerou dne 21.srpna 1993

P R O G R A M

- 12.30 řazení průvodu před hasič-
skou zbrojnicí
13.00 krojovaný průvod s dechov-
kou Větrovankou
13.30 soutěž hasičských družstev
fotbalové hřiště
vyhodnocení soutěží
ukázka techniky

zábavní odpoledne- občerstvení
vstup 5.-Kč

po ukončení taneční zábava v ha-
sičské zbrojnici

vstup 10,-Kč

SRDEČNĚ ZVOU VYSOČTÍ HASIČI

XX

Trochu úsměvného vyprávění z pa-
měti paní Vodseďákové

Když jsem byla malá, bývali ve Vysokém 2 hrobaři a oba dva se jmenovali Nečáskové. Bývaly jsme jako děti často na hřbitově, to bývalo ještě tuze málo pomníků a obložených hrobů také jen trochu. Na mnoha hrobech bývaly na tyčce nastrčené skleněné barevné koule a tu jsme běhávaly od jedné ke druhé a dívaly se do nich a nasmlály jsme se, jaké zkusíme všechny. Jaké obličejky jsme tam viděly. Hrobaře "Patěrače" jaký měl pří-

slotek jsme se bály, to byl takový hrozný, hubený dědek a hned na nás huboval. Často jsme viděly, jak si nosil v koši na zádech prkynka z vykopaných truhel na topení domů. Jestli si taky druhý hrobař nosil, nevím. Když byl "slavný funus" směvali se lidé "To si zas Patěrá! koupí hlavu." Kupovával si, když dostal víc peněz rád celou hovězí hlavu. On asi hodně jedl. Druhý hrobař byl dobrácké povahy, měl ženu "Aninu" někde snad z kraje a několik dětí. Tenkrát skoro všechny chudší rodiny bydlely jen v jedné světnici, nebo světničce, oni měli: Josefa, Marii, Jáchyma, Toníka, Annu, Františku a Anežku a bydleli také vždycky jen v jedné místnosti. Jednou v zimě ve vánočním čase se mu stalo jak vypravoval: "Moje Nanina upekla hubníček a jahelníček a tak jsme to se svými dítky snědli. Pak později jsme se vypravili na půlnocní, ale přijdem, v kostele tma a tak jsme se teprve dověděli, že štědrý den je až zejtra." Jestli pekli znovu hubníček a jahelníček nevím.

oo

Ze školy tentokrát jen krátce.
Má přece prázdniny.

Poslední školní zvonění oznámilo začátek prázdnin a děti si užívají dva bezstarostné měsíce odpočinku. Co čeká po prázdninách absolventy naší školy? Z 24 vycházejících budou pokračovat 2 žákyně v deváté třídě, 13 na SOU a 9 na středních školách/ z toho 3 na gymnáziu/. Hlavně studentům děkujeme za vzornou reprezentaci školy, protože se většina umístila u přijímacích zkoušek na předních místech. Šestileté gymnázium již není žádnou novinkou. Přijímací zkoušky zde konají žáci na konci 6. třídy. Z naší školy se přihlásilo 5 dětí, přijati byli 4 chlapci: Michal Schmoranz a Michal Klíma do Jilemnice, Luboš Hájek a Tomáš Fidler do Semil. Tomáš Fidler byl u přijímacích zkoušek pátý ze 46 uchazečů. Šťastné vykoučení do života mají všichni za sebou. Jen na nich teď

bude záležet, jak se jim podaří
uskutečnit to, co si předsevzali.

Vedení školy

xx

P o d ě k o v á n í sponzorům-

Ředitelství ZŠ děkuje panu Petruš-
kovi /firma P+P/, který věnoval
žákům částku 5.000 Kč na plavecký
výcvik. Dále děkuje panu Fučíkovi
/AD SERVIS / za bezplatnou opravu
100 ks žakovských židliček.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Z prázdninové kultury-

V Krakonoši je stále živo.

Za velkého troubení a bubnování vy-
dává se od divadla kostýmovaná dru-
žina na pochod městem. Okna se otví-
rají, z domů vycházejí zvědaví ob-
čané a utvořené hloučky se dovída-
jí, že naše městečko navštíví diva-
delní spolek mladých ochotníků z
Belgie. Za slunného pátečního odpo-
ledne přijíždí před Krakonoš cizí
autobus a hosté z Belgie jsou uví-
táni členy spolku a krojovanou pro-
pagační skupinou. K dalšímu vítání
odcházejí do sídla městského úřadu,
kde se jich ujímá sám starosta a
spolku se srdečnými slovy předává
drobné upomínky na pobyt v našem
městě. Nastává velké stěhování, pří-
prava scény a líčení. Hejno štěbe-
tavé mládeže sedí v trávě u kostela.
Částečně nalíčení a nakostýmovaní
povídají si - o čem asi? Žel, ko-
lemjdoucí neví, mládež mluví vlám-
sky. O to pečlivěji bylo nutno před
podvečerním představením přečíst
si z programu překlad obsahu hry,
protože z jeviště zněla nám napros-
to cizí řeč. Mladí hráli spontánně,
pohyb, někdy trochu nadměrný, byl
po celé celkem funkční scéně a evi-
dentnímu hereckému nadání hostů by
místy prospělo ubrat na hlučnosti.
Asi by celé, jinak pěkné inscenaci
prospělo více zdůraznit ať už líče-
ním, drobnými doplňky nebo celým
kostýmům specifický charakter jedno-
tlivých zvířátek. S výjimkou jezevce
/výborné nalíčení/ a lva i lvice
/plavá hříva a běžový kožich/ se

ostatní zvířátka divákovi dost
špatně rozeznávala. Samozřejmě
v tom hlavní úlohu hrála nezna-
lost jazyka, protože rozpoznávací
obtíže by ustoupily, kdybychom
rozuměli slovnímu projevu. Právě
při takovýchto příležitostech mu-
sí člověk litovat, že neovládá
řeč, kterou slyší z jeviště, ale
i podívání na jejich čilý a ra-
dostný projev byl krásným zážit-
kem. Škoda, že si tuto příleži-
tost nechali ujít i mnozí pří-
znivci divadla a sál nebyl zcela
naplněn. Přesto byl výkon mladých
herců poprávu odměněn mohutným
potleskem, však si ho za svou
snahu zasloužili. Po poděkování
a vzájemném předání dárků bylo
hostům poskytnuto malé občerstve-
ní, ale o družnou zábavu se hosti-
telé ani hosté postarat nemohli,
protože tolik tlumočnicků nebylo
k dispozici. I přes potíže s dorozu-
míváním se mladým Belgičanům
ve Vysokém zřejmě líbilo, od za-
čátku návštěvy si vše pečlivě
filmovali a po rozloučení třikrát
objeli kostel, aby se k nám podle
přehlídkové pověry, zase někdy
mohli podívat. Budou vítání!

Hanušová

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

S E R I Á L-

Pro druhou polovinu roku 1993
jsme pro Vás, vážení čtenáři,
připravili zajímavý seriál:
Kam za občerstvením a ubytováním
dříve a kam dnes -

Jinými slovy: přiblížíme vám his-
torii a atmosféru starých hospod
a pro srovnání současné pohos-
tinství ve Vysokém a na Vysocku.
Dr. Václav Lukáš vypracoval pře-
hled všech starých hospod z 2.
poloviny 19. století a ten tedy na
úvod našeho seriálu:
Podle matriky veškerých obchod-
níků a řemeslníků v městě Vysokém,
založené roku 1852, byli ve Vysokém
tito hostinští a šenkýři
/ v závorce je uvedeno bližší
určení domu/:

1. Kramář Josef, držitel hostince
čp. 122 a gruntů, hostinec v šir-

ším smyslu vede šild/znak,název/
"U města Prahy". Dnes Schrötterovo./
2. Hájek Matěj, držitel hostince
čp.50, gruntu a mydlář. Oprávnění
k prodeji nápojů, hostinství a pře-
chovávání pocestných./"U Neženíků",
M. Kocour/.

3. Zeman Josef, držitel hostince
čp. 229, gruntu a pekař. Oprávněn
k šenkování piva a kořalky, stroje-
ní jídel a přechovávání pocestných,
vede šild " U českého lva"./Nečas-
kovo./

4. Kramářová Marie, doživotní uží-
vatelka hostince čp.69.Oprávněna
k šenkování piva a kořalky, stroje-
ní jídel a přechovávání cestují-
cích, vede šild"U jelena"./U lant-
veru, u Mařatků,"Na růžku",/zboura-
né/.

5. Petruška Václav, vlastník hos-
tince čp.65 a něco polí. Oprávněn
k šenkování piva a kořalky, stroje-
ní jídel a přechovávání cestují-
cích . /Později "U zlaté kotvice",
zbourané Briknarovo./

6. Nigrin Jan, vlastník hostince
čp.117 a gruntu, též obchodník s
přízí. Oprávněn k šenkování piva
a kořalky, strojení jídel a pře-
chovávání cestujících, vede šild
"U zlaté koruny"/,"U Dědků", zbou-
rané,nyní nákupní středisko./

7. Kramář Adam, vlastník domu šen-
kovního čp.64 a gruntu. Oprávněn
k šenkování, strojení jídel a pře-
chovávání pocestných, vede šild
"U modré hvězdy".Pachtýř Josef Ma-
kovec./Zbouraný hotel Bartoníček,
dříve "U Matějů"/.

8. Nosek Jan, vlastník domu čp.1
a gruntu, šenkýř, oprávněný toliko
k šenkování a strojení jídel./Po-
zději "Hostinec u slunce Matouše
Martince", nyní opět Martincovo./

9. Franc Josef, vlastník domu čp.
219 a šenkýř. Oprávněný k šenko-
vání, strojení jídel a přechová-
vání pocestných. Dnem 18.4.1855
toto právo převedeno na jméno
Jan Hrdý./Hostinec " Na špici",
Nesvadbovi, Vašíčkovi.

10. Petruška František,vlastník
domu čp.157, šenkýř, oprávněný to-
liko k šenkování. Později vdova
Veronika, a konečně obchod vypo

vědný.

Kamrt Jan, majitel mlynářské
usedlosti v Rejdicích, vlastník
domu ve Vysokém čp.157 co šenkýř,
29.4.1857 c.k.okresním úřadem
v Rokytnici oprávněn k držení
hostinství a šenku./Čp 157 původ-
ně Karnetovo, část pozdějšího
hotelu "Morava", přeneseno na
novostavbu Koutských./
11. Kramář František, obchodník
čp.10. Oprávněný k obchodu ku-
peckému a šenkování toliko piva
a kořalky. 31.12.1854 obdržel
od c.k.podkrajského úřadu ve Vrch-
labí povolení k držení kulečnicku
-billard. /Později Schrötter-
"Hotel de poste", nyní Barto-
níčkovi/.

Šenky na víno :

1. Müldner Antonín, majitel domu
čp.241 a kupec./Janda kupec,nyní
kadeřnictví./

2. Schrötter Jiří 1859 vlastník
čp.10./viz výše./

Šenky na kořalku:

Gr"unberger Antonín, vlastník
domu čp.126./Říkalo se zde"U Židů"
rohový dům proti poště./

Dr.Lukáš

xx

Jeden z nejstarších hostinců,
jehož pamětníci a bývalí hosté
dosud žijí, byl hostinec "Ve dvor-
ku", dnes u Harčaryků. Byl to
zájezdní hostinec. Sem zajižděli
formani s povozy. Na zahradě
mohli zajet i pod střechem. Před
jarmarkem prý bývala zahrada
plná dobytka. Jistou přitažlivost
měla i kovárna, která byla sou-
částí zadní budovy hostince.
Lokál byl pěkný, světlý, měl
5 oken. S kuchyní, kde žila ro-
dina, byl spojen prosklenými
dveřmi. V lokále bylo 7 stolů,
kolem stěn lavice a židle, do-
dnes pevné a nerozviklané. Upro-
střed visela petrolejová lampa.
Ve výklenku byl výčepní stůl,
stolička se škopíkem na mytí
sklenic a tabulka na záznam o
dlužnících. Pivo se skladovalo
ve sklepě.

Šenkýř měl i hospodářství a prá-
ci v lese. S obsluhou pomáhala

3.7.1993 pan Stanislav Mevald
za Sklenařic
a slečna Jitka Vrkoslavová
z Haratic

10.7.93 pan Jiří Bábec a
slečna Zdenka Fučíková
oba z Jesenného

Novomanželům přejeme na společné
cestě hodně štěstí!

Životní jubilea oslavili v červenci
tito naši spoluobčané -

Helkovice :

4.7. Božena Pastorková 83 let

Tříč :

26.7. Anna Judová 88 let

25.7. Zdenka Marková 86 let

Stará Ves :

21.7. Václav Žitný 80 let

13.7. Vlasta Nováková 72 let

Sklenařice :

20.7. Karel Haba 84 let

29.7. Vladimír Holec 80 let

12.7. Olga Šimůnková 70 let

3.7. Oldřich Vitvar 70 let

Vysoké nad Jizerou :

9.7. František Flégr 83 let

6.7. Antonín Mikšovský 77 let

11.7. Anna Strnádková 88 let

6.7. MUDr. Ladislav Kavan 74 let

11.7. Karel Kubiček 76 let

9.7. Růžena Morávková 72 let

6.7. Marie Růckerová 76 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let
doboru pohodu a pevné zdraví!

Ú m r t í -

27.6.93 zemřela v Domově důchodců
v Rokytnici nad Jizerou
paní Marie Neťuková, roz.
Špíková ve věku 58 let

Čest její památce !

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

P o d ě k o v á n í -

Děkujeme všem, kteří se
přišli rozloučit 21.5.93
do sboru Církve českoslo-
venské - husitské ve Vysokém
nad Jizerou s manželkou a
naší maminkou
Věrou Kučerovou ze Tříče.
Za květinové dary a slova
útěchy děkujeme.
Manžel, Láďa a Věrka
s rodinami

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ZPRAVODAJ MěÚ Vysoké nad Jiz.
- Větrník 7.7-93, vedoucí
redaktorka Ludmila Hnyková,
náklad výtisku 40 ks ,
obsah 10 stran, cena 3,-Kč.

Příspěvky a informace zasí-
lejte do 15. každého měsíce
na Městský úřad Vysoké nad
Jizerou -PSČ 512 11

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo